

N á v r h

ZÁKON

ze dne 2020,

kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o dani z nemovitých věcí

Čl. I

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 242/1994 Sb., opatření č. 68/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 65/2000 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 576/2002 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., 186/2006 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 1/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 212/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 503/2012 Sb., zákonného opatření č. 344/2013 Sb., zákona č. 23/2015 Sb., zákona č. 84/2015 Sb. a zákona č. 225/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 13a odst. 1 se před první větou vkládá nová věta **„Příslušný správce daně zašle poplatníkovi vyplněné daňové přiznání do 31. prosince předcházejícímu zdaňovacímu období.“**
2. V § 13a odst. 1 se ve druhé větě slova **„Daňové přiznání se nepodává“** nahrazují slovy **„Příslušný správce daně poplatníkovi vyplněné daňové přiznání nezasílá, a daňové přiznání poplatník nepodává“**.
3. V § 13a odst. 1 se v předposlední větě slova **„je poplatník povinen“** nahrazují slovy **„zašle příslušný správce daně poplatníkovi vyplněné daňové přiznání nebo dílčí daňové přiznání do 31. prosince předcházejícímu zdaňovacímu období a poplatník je povinen“**.
4. V § 13a odst. 1 se v poslední větě slova **„poplatník uvede“** nahrazují slovy **„jsou uvedeny“**.

ČÁST DRUHÁ

ÚČINNOST

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti 1. ledna 2022.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

Dle současné právní úpravy je poplatník daně z nemovitých věcí povinen podat u příslušného správce daně daňové přiznání k dani z nemovitých věcí do 31. ledna příslušného zdaňovacího období.

Daňové přiznání vyplňuje poplatník sám, a to i přes skutečnost, že příslušný správce daně má veškeré relevantní informace k tomu, aby pouze vyměřil poplatníkovi výši daně z nemovitých věcí.

Mnohdy se pak stává, že poplatníci (ať vlivem neznalosti právních předpisů, nebo nepřehledností samotného dokumentu) při vyplňování daňového přiznání udělají chybu, která má za následek nesprávné vyměření daně, případně nutnost daňové přiznání opravit, což představuje zátěž jednak pro samotného poplatníka daně, ale také pro příslušného správce daně, který podaná daňová přiznání kontroluje, a následně musí poplatníka o uvedeném vyrozumět.

Dle přesvědčení navrhovatelů je za situace, kdy stát má k dispozici veškeré relevantní informace k vyměření daně z nemovitých věcí, nadbytečné a neefektivní zatěžovat poplatníky vyplněním a podáním daňového přiznání, kdy, jak praxe ukazuje, mnohdy jsou tato daňová přiznání nekompletní, chybně vyplněná apod., což následně rovněž zatěžuje příslušného správce daně při odstraňování těchto vad.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Hlavním smyslem navrhované úpravy je usnadnit poplatníkům daně z nemovitých věcí podání daňového přiznání k dani z nemovitých věcí, a to tím způsobem, že příslušný správce daně vygeneruje daňové přiznání sám, a toto daňové přiznání následně zašle poplatníkovi, který svým podpisem potvrdí jeho správnost a následně jej doručí (ať již osobně, nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, nebo elektronicky prostřednictvím datové schránky) příslušnému správci daně. Povinnost příslušného správce daně zaslat poplatníkovi daně vyplněné daňové přiznání je stanovena na 31. prosinec předcházející příslušnému zdaňovacímu období, tj. na samotné podání daňového přiznání má poplatník daně lhůtu v trvání nejméně 1 měsíc.

Navrhovatelé mají za to, že tímto postupem budou eliminovány situace, kdy daňové přiznání k dani z nemovitých věcí bylo poplatníkem vyplněno chybně, což následně nepřiměřeně zatěžovalo samotného poplatníka daně, ale také příslušného správce daně.

V souvislosti s navrhovanou úpravou navrhovatelé uvádí, že rozesílání vyplněných daňových přiznání by nemělo výrazným způsobem zasáhnout do činnosti příslušného správce daně, neboť již současná právní úprava stanovuje, že daňové přiznání se podává pouze jednou a následně již příslušný správce daně rozesílá pouze daňové výměry. Navrhovatelé tedy mají za to, že správce daně je na tento postup připraven.

Navrhovanou změnou dojde pouze k nepatrnému rozšíření povinnosti příslušného správce daně, nicméně na druhou stranu tím budou eliminovány výše zmiňované problémy.

Pro úplnost navrhovatelé závěrem uvádí, že odpovědnost za správnost údajů v daňovém přiznání je i nadále na samotném poplatníkovi, který musí doručené vyplnění podání podepsat a následně ještě doručit příslušnému správci daně.

Stejně tak je nutné upozornit, že poplatník daně může podat daňové přiznání k dani z nemovitých věcí i nadále sám na předepsaném tiskopise.

3. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

4. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních dvorů orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh zákona je v souladu s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních dvorů orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

5. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána.

6. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty

Návrh zákona nebude mít žádný negativní hospodářský ani finanční dopad na státní nebo jiný veřejný rozpočet.

Zvláštní část

K čl. I

K čl. I bodu 1

Uložení povinnosti příslušnému správce daně zaslat poplatníkovi daně z nemovitých věcí vyplněné daňové přiznání.

K čl. I bodu 2

Navazující úprava předmětného ustanovení řešící situaci, kdy nedochází k zaslání vyplněného daňového přiznání příslušným správcem daně, nebo podání daňového přiznání poplatníkem, neboť poplatník podal daňové přiznání za některé z předchozích zdaňovacích období nebo daň byla stanovena na některé z předchozích zdaňovacích období z moci úřední a ve srovnání s tímto předchozím zdaňovacím obdobím nedošlo ke změně okolností rozhodných pro stanovení daně.

K čl. I bodu 3

Navazující úprava předmětného ustanovení řešící situaci, kdy ve srovnání s předchozím zdaňovacím obdobím dojde ke změně okolností rozhodných pro stanovení daně nebo ke změně v osobě poplatníka.

K čl. I bodu 4

Formální, systematická úprava poslední věty předmětného ustanovení.

K čl. II

Úprava nabytí účinnosti zákona, a to tak, že zákon nabývá účinnosti 1. února po jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů. Faktická účinnost zákona se projeví až následující zdaňovací období, nejpozději pak 31. prosince. Proto i případ, kdy je lhůta mezi vyhlášením ve Sbírce zákonů a účinností takového zákona kratší než 15 dní, nebude problematický vzhledem k dostatečné době pro seznámení dotčených osob se změnou zákona před jeho faktickou účinností, tedy mezi 1. únorem a 31. prosincem. Zároveň je 1. únor prvním následujícím dnem po nejzazším termínu pro odevzdání daňového přiznání, tj. po 31. lednu.

K čl. III

V Praze dne 29. ledna 2020

Mgr. Vít Rakušan v. r.

Ing. Věra Kovářová v. r.

Mgr. Jan Farský v. r.

Mgr. Petr Gazdík v. r.

Ing. Jana Krutáková v. r.
Ing. Petr Pávek v. r.